

Prvá audiencia pápeža Leva XIV: podobenstvo o rozsievačovi a pripravenosť počúvať Božie slovo

Túto stredu, počas svojej prvej verejnej audiencie s pútnikmi z Ríma, pápež Lev rozhodol pokračovať v katechézach na tému „Ježiš Kristus, naša nádej“, ktoré František začal v januári pri príležitosti Jubilejného roka 2025.

21.05.2025

Čítanie: Mt 13,1-9

V ten deň vyšiel Ježiš z domu a posadil sa pri mori. Okolo neho sa zhromaždili veľké zástupy. Preto nastúpil na loďku a sadol si; a celý zástup stál na brehu. Hovoril im veľa v podobenstvách: "Rozsievач vyšiel rozsievať. Ako sial, niektoré zrná padli na kraj cesty; prileteli vtáky a pozobali ich. Iné padli na skalnatú pôdu, kde nemali veľa zeme, a hneď vzišli, lebo neboli hlboko v zemi; ale keď vyšlo slnko, zahoreli, a pretože nemali koreňa, uschli. Zasa iné padli do trnia, ale trnie vyrástlo a udusilo ich. Iné zrná padli do dobrej zeme a priniesli úrodu: jedno stonásobnú, iné šesťdesiatnásobnú a iné tridsaťnásobnú. Kto má uši, nech počúva!"

.....

Drahí bratia a sestry,

s radosťou vás vítam na tejto mojej prvej generálnej audiencii. Dnes pokračujem v cykle jubilejných katechéz na tému „Ježiš Kristus – naša nádej“, ktoré začal pápež František.

Dnes budeme pokračovať v rozjímaní o Ježišových podobenstvách, ktoré nám pomáhajú znovu objaviť nádej, pretože nám ukazujú, ako Boh koná v dejinách. Dnes by som sa chcel pristaviť pri jednom osobitnom podobenstve, pretože ide akoby o úvod ku všetkým podobenstvám. Mám na mysli podobenstvo o rozsievачovi (Mt 13, 1 – 17). V istom zmysle v tomto rozprávání môžeme rozpoznať Ježišov spôsob komunikácie, ktorý nám má čo povedať aj v súčasnosti pri ohlasovaní evanjelia.

Každé podobenstvo rozpráva príbeh zo života, a predsa chce povedať niečo viac – odkazuje na hlbší význam. Podobenstvo v nás vyvoláva otázky, pozýva nás nezostať pri zjavnom význame. Pred príbehom, ktorý sa rozpráva, alebo pred obrazom, ktorý nám je predložený, sa môžem spýtať: Kde som v tomto príbehu ja? Čo mi tento obraz hovorí o mojom živote? Slovo „podobenstvo“ totiž pochádza z gréckeho slovesa *paraballein*, ktoré znamená „hodiť pred“. Podobenstvo mi pred oči kladie slovo, ktoré ma vyzýva a podnecuje k zamysleniu.

Podobenstvo o rozsieváčovi hovorí práve o dynamike Božieho slova a o účinkoch, ktoré vyvoláva. Každé evanjeliové slovo je totiž ako osivo, ktoré sa rozsýpa na pôdu nášho života. Ježiš často používa obraz zrna, pričom mu dáva rôzne významy. V trinástej kapitole Matúšovho evanjelia podobenstvo o

rozsievačovi uvádza sériu ďalších krátkych podobenstiev, z ktorých niektoré hovoria práve o tom, čo sa deje v pôde: o pšenici a kúkoli, o horčičnom zrnku, o poklade ukrytom v poli. Čo teda predstavuje táto pôda? Je to naše srdce, ale aj svet, spoločenstvo, Cirkev. Božie slovo totiž oplodňuje a premieňa každú skutočnosť.

Na začiatku vidíme Ježiša, ako vychádza z domu a okolo neho sa zhromažďuje veľký zástup (*Mt 13, 1*). Jeho slovo fascinuje a prebúdza zvedavosť. Medzi ľuďmi sú, prirodzene, rozličné životné situácie. Ježišovo slovo je určené všetkým, no v každom pôsobí inak. Tento kontext nám umožňuje lepšie pochopiť zmysel podobenstva.

Rozsievач – pomerne netypický – vychádza siať, no nestará sa o to, kam semeno dopadne. Rozsýpa ho aj tam, kde je nepravdepodobné, že

prinesie úrodu: na cestu, na skalnaté miesta, medzi trnie. Toto správanie prekvapuje poslucháčov a vyvoláva otázku: Prečo to robí?

My sme zvyknutí všetko si dôkladne premyslieť – a niekedy je to potrebné –, no v láske to takto nefunguje! Spôsob, akým tento „štedrý“ rozsievateľ rozhadzuje osivo, je obrazom toho, ako nás Boh miluje. Je síce pravda, že osud zrna závisí aj od toho, ako ho pôda prijme a v akom je stave, no predovšetkým nám v tomto podobenstve hovorí, že Boh rozsieva svoje slovo na každý typ pôdy, teda do každej našej situácie: niekedy sme povrchnejší a roztržití, niekedy sa necháme uniesť nadšením, inokedy nás znepokojujú starosti tohto sveta, no sú aj chvíle, keď sme otvorení a prijímajúci. Boh dôveruje a dúfa, že semeno raz predsa len vyklíči. Takto nás miluje: nečaká, kým sa staneme najlepšou pôdou, ale neprestajne nám štedro daruje svoje slovo. A

možno práve keď uvidíme, že nám dôveruje, v nás vznikne túžba byť lepšou pôdou. To je nádej – založená na skale Božej štedrosti a milosrdenstva.

Keď Ježiš rozpráva o tom, ako semeno prináša úrodu, hovorí aj o svojom živote. Ježiš je Slovo, on je tým Zrnom. A aby zrno prinieslo úrodu, musí zomrieť. Toto podobenstvo nám teda hovorí, že Boh je ochotný „plytvať“ kvôli nám a že Ježiš je ochotný zomrieť, aby premenil náš život.

Mám na mysli ten nádherný obraz od Van Gogha: *Rozsievач pri západe slnka*. Obraz rozsievачa pod spaľujúcim slnkom vo mne vyvoláva predstavu roľníkovej námahy. A zaujalo ma, že Van Gogh namaloval za rozsievачom už zrelé klasy. Zdá sa mi to ako obraz nádeje: zrno, tak či onak, prinieslo úrodu. Nevieme presne ako, ale je to tak. V centre

výjavu však nie je rozsievateľ, ktorý je posunutý nabok, ale celému obrazu dominuje slnko – akoby nám pripomínalo, že to Boh hýbe dejinami, aj keď sa nám niekedy zdá vzdialený alebo neprítomný. On je tým slnkom, ktoré ohrieva zem a dozrieva zrno.

Drahí bratia a sestry, v akej životnej situácii nás dnes Božie slovo oslovuje? Prosme Pána o milosť, aby sme vždy vedeli prijať toto zrno, ktorým je jeho slovo. A ak si uvedomíme, že nie sme úrodnou pôdou, nezúfajme, ale prosme ho, aby na nás ďalej pracoval a premenil nás na lepšiu pôdu.

Preklad Martin Jarábek

*Prevzaté z: [https://
www.vaticannews.va/sk/...](https://www.vaticannews.va/sk/...)*

Libreria Editrice Vaticana / Rome Reports

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/prva-
audiencia-papeza-leva-xiv-
podobenstvo-o-rozsievacovi-a-
pripravenost-pocuvat-bozie-slovo/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/prva-audiencia-papeza-leva-xiv-podobenstvo-o-rozsievacovi-a-pripravenost-pocuvat-bozie-slovo/)
(07.08.2025)